

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/171/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413221133
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4413221133.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Sone Zmekovej, v právnej veci navrhovateľky: X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Q. ulica XX proti odporcovi: Rapid life životná poisťovňa, a.s., Košice, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, právne zastúpený: MST PARTNERS, s.r.o. Laurinská 3, Bratislava, IČO: 36 861 545, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu v Nových Zámkoch č. k. 10C/217/2013-155 zo dňa 29. októbra 2014, takto

rozhodol:

Odvolačí súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice spisovej značky 3C/3467/2012 zo dňa 19. januára 2012. Navrhovateľke súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania. Odporcu zaviazal zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za návrh vo výške 331,50 eur, do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka, § 40 ods. 1, § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho došiel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodne podaný. Súd prvého stupňa sa najskôr zaoberal otázkou včasnosti podania návrhu navrhovateľkou na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Poukázal na ust. § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní z ktorého vyplýva, že návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku je možné podať na všeobecnom súde v lehote 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľke bol doručený napadnutý rozhodcovský rozsudok dňa 14.08.2013 a návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol súdu doručený dňa 02.09.2013, teda včas. Poukázal na to, že v pripojenom spise rozhodcovského súdu sa nenachádza listina, ktorá by mala predstavovať odpor navrhovateľky proti rozhodcovskému rozsudku, čo napokon navrhovateľka aj poprela, a preto argumentáciu odporcu o existencii údajného odporu proti citovanému rozhodcovskému rozsudku zo strany navrhovateľky považoval za bezpredmetnú. Považoval za preukázané, že účastníci konania uzavreli poisťnú zmluvu č. 4516200003 dňa 29.11.2009, pričom odporca konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a navrhovateľka bola spotrebiteľkou - fyzickou osobou, to znamená, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľský vzťah. Uviedol, že základom tohto sporu bolo posúdenie, či rozhodcovská doložka obsiahnutá vo Všeobecných poisťných podmienkach a Osobitných zmluvných dojednaniach bola individuálne dojednaná. Ak sú zmluvné podmienky už vopred napísané v predtlačenom formulári, potom ťažko možno dospieť k záveru o tom, že by sa mohol meniť ich obsah. Dôkazné bremeno preukázania individuálneho dojednania spočíva na dodávateľovi, teda odporcovi tak, ako to jasne vyplýva z § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý dokonca zakotvuje fikciu o tom, že zmluvné ustanovenia sa nepovažujú za individuálne dohodnuté, opak musí preukázať

dodávateľ. V danom prípade odporca však toto dôkazné bremeno neunesol a preto nemožno súhlasiť s názorom odporcu prezentovaným v priebehu konania, že takýmto spôsobom sa zabezpečilo individuálne dojednanie predmetnej rozhodcovskej doložky, čo by znamenalo, že ak aj ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskom vzťahu, pri jej individuálnom dojednaní je potrebné túto rešpektovať. Poukázal tiež na to, že poisťná zmluva by mala rešpektovať ustanovenia v § 52 ods. 1 a nasledujúce Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, pričom predmetná zmluva podľa názoru súdu prvého stupňa je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, ktoré sa dotýka neprijateľnosti podmienky v spotrebiteľskej. V tejto súvislosti uviedol, že podľa XV. časti Všeobecných poisťných podmienok, ktoré sú súčasťou poisťnej zmluvy, bolo medzi účastníkmi dohodnuté, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Zohľadnil, že súčasťou Všeobecných obchodných podmienok je aj časť XVII. - Záverečné ustanovenia a v rámci nich Osobitné zmluvné dojednania pod č. 02/2008, ktoré v bode 3. formulujú vôľu účastníkov v prípade akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v zmysle časti XV. týchto Všeobecných poisťných podmienok a toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Súd prvého stupňa uvedené ustanovenie zmluvy posúdil ako jednoznačné dojednanie v neprospech spotrebiteľky - navrhovateľky, ktorá toto dojednanie pri uzatváraní zmluvy nijakým spôsobom ovplyvniť nemohla. O platnú doložku by išlo iba v prípade individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky, kedy by mal spotrebiteľ možnosť pochopiť celý význam a všetky dôsledky tohto dojednania. Podľa názoru súdu prvého stupňa vyššie uvedená rozhodcovská doložka prakticky vylučuje všeobecný súd z prejednávania vecí, pretože z nej jednoznačne vyplýva, že všetky spory zo zmluvy môžu byť prejednané iba v rozhodcovskom konaní. Táto rozhodcovská doložka odníma spotrebiteľovi právo v celom rozsahu domáhať sa svojho práva zo zmluvy na všeobecnom súde. Vzhľadom na uvedené súd rozhodcovskú doložku posúdil ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, ktorá podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktorá spôsobuje jej neplatnosť. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnej navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania, pretože jej žiadne trovy konania nevznikli. Navrhovateľka je v konaní oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písmeno za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj citovaného zákona), pretože ako spotrebiteľka sa domáhala ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu a to podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Vzhľadom k tomu, že v konaní mala plný úspech, bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 331,50 eur, podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona k položke 3 písmeno c) sadzovníka súdnych poplatkov citovaného zákona.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietne a zaviazne navrhovateľku na náhradu trov konania, alternatívne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho odvolania odporca uviedol, že podal odvolanie proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, pretože ho považoval v celom rozsahu za nezákonný a nesprávny. Odporca uviedol, že napadol rozsudok súdu prvého stupňa z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a) až f) OSP.

Odporca písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 23.12.2014 doplnil svoje odvolanie, v ktorom uviedol, že súd prvého stupňa zrušil rozhodcovský rozsudok, avšak z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, na základe ktorého dôvodu. Uvedený nedostatok zakladá nepreskúmateľnosť rozsudku. Namietal, že súd prvého stupňa neuviedol, akým spôsobom malo byť ust. § 53 ods. 4 písm. r/ zák. č. 244/2002 Z.z., ktoré aplikoval na danú vec porušené. Ďalej odporca poukázal na skutočnosť, že záver súdu prvého stupňa o nedostatku individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky je absolútne nepreskúmateľný a arbitrárny. Odporca zastával názoru, že rozhodcovská doložka medzi ním a navrhovateľkou bola dojednaná individuálne, čo vylučuje, aby bola považovaná za neprijateľnú podmienku. Zo strany navrhovateľky bola podpísaná nielen poisťná zmluva ale aj Všeobecné poisťné podmienky ako aj osobitné zmluvné dojednanie č. 02/2008. Opačné závery súdu prvého stupňa nie sú správne a ani zákonné. Odporca je toho názoru, že súd nevykonal ohľadne okolností uzatvárania poisťnej zmluvy dostatočné dokazovanie, a preto je zrejmé, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Ďalej odporca uviedol, že za vadu konania pokladá aj opomenutie aplikovať správnu právnu normu na zistený skutkový stav v podobe eurokonformného aplikovania judikátu ESD C-478/99 na ustanovenia

vnútroštátneho právneho poriadku (§ 53 a nasl. OZ). Odporca vo svojom odvolaní uviedol, že „Osobitné zmluvné dojednania“ navrhovateľka podpísať nemusela, a to bez toho, aby to malo vplyv na jeho práva a povinnosti, vyplývajúce z poistnej zmluvy, resp. zo Všeobecných poistných podmienok. V prípade nepodpísania týchto osobitných zmluvných dojednaní navrhovateľkou, by platná rozhodcovská doložka nebola vôbec vznikla. Odporca vo svojom odvolaní poukázal aj na dojednanie rozhodcovskej doložky a tvrdil, že v danom prípade bolo jednoznačne výsledkom slobodného rozhodnutia navrhovateľky, nešlo ani o neprijateľnú podmienku, keďže žalobca mohol túto podmienku individuálne ovplyvniť (aj vylúčiť) bez toho, aby tým bol ovplyvnený zvyšok poistného vzťahu a dojednanie rozhodcovskej doložky bolo plne v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky. Vzhľadom na túto skutočnosť, má odporca za jednoznačne preukázané, že rozhodcovská doložka uvedená v časti XV. Všeobecných poistných podmienok bola jednoznačne dohodnutá ako individuálna zmluvná podmienka a ako taká vylučuje, aby bola považovaná za neprijateľnú podmienku. Záverom poukázal na procesné pochybenia súdom prvého stupňa, ktorý opomenul vykonať svoju povinnosť podľa § 118 ods. 2 OSP a namietal aj nevykonanie dokazovanie výsluchom svedka RNDr. Talána, ktorý by vysvetlil spôsob uzatvárania poistnej zmluvy. Bránil sa tiež tým, že Smernica nie je na území Slovenskej republiky voči jej občanom priamo zaväzujúca a jej účinok je priamy len za predpokladu, že štát smernicu EÚ do svojho právneho poriadku neimplementoval.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadрила navrhovateľka, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Navrhovateľka uviedla, že odvolanie odporcu je nedôvodné, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne. Súd prvého stupňa rozhodol na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov a vec správne právne posúdil. Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že odvolanie odporcu bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania odporcu (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej treba podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdiť.

Rozhodcovské konanie je osobitný druh civilného konania, ktoré sa môže uskutočniť v prípade súkromnoprávných sporov, pre ktoré zákon pripúšťa uzavretie rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Rozhodcovská zmluva má procesnú povahu. Zákon vyžaduje k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy písomnú formu, jej nedodržanie má za následok neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Vecným účinkom rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky) je oprávnenie rozhodcu rozhodnúť vymedzené spory. Z hľadiska osobných účinkov sa rozhodcovská zmluva vzťahuje na obidve zmluvné strany, prípadne na ich univerzálnych a singulárnych nástupcov, pokiaľ to strany v zmluve výslovne nevylúčili. Účastník rozhodcovského konania sa môže podanou žalobou na príslušnom súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní. Z uvedeného vyplýva, že možnosť preskúmať rozhodcovský rozsudok umožňuje zákon o rozhodcovskom konaní, ktorý vzhľadom na charakter vybavenia sporovej veci medzi účastníkmi súdny prieskum pripúšťa. Nejde však o preskúmanie veci z pohľadu správnej aplikácie noriem, ktoré na daný prípad dopadajú, ale ide väčšmi o dôvody, ktoré sa týkajú podstaty prípustnosti zákonného priebehu rozhodcovského konania (dôvody podľa § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní).

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní do 31. 12. 2014 t.j. v čase začatia súdneho konania (ďalej len "zákon o rozhodcovskom konaní") účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne

schválené, f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastníkov rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 43 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a/ a c/, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

V prípade, ak niektorý z účastníkov oprávnené popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, táto skutočnosť zakladá dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku súdom podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní. Porušenie hmotnoprávných predpisov súd skúma najmä pri sporoch, ktorých jedným z účastníkov je spotrebiteľ v prípade žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu uvedenom v § 40 ods. 1 písm. j) cit. zákona. V takomto prípade sa súd pri rozhodovaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku musí zaoberať aj otázkou, či pri rozhodovaní došlo k porušeniu všeobecne záväzných predpisov na ochranu spotrebiteľa, najmä posúdiť, či pri rozhodovaní rozhodcovského súdu došlo k porušeniu § 53 Občianskeho zákonníka, v súvislosti s dojednaním neprijateľných zmluvných podmienok. Otázkou, či pri dojednaní rozhodcovskej doložky ide o neprijateľnú podmienku treba posudzovať na jednej strane podľa vnútroštátnych právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a na druhej strane z pohľadu judikatúry Súdneho dvora Európskej únie najmä v súvislosti s ochranou spotrebiteľov ako slabšej strany.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe poisťnej zmluvy č. 4516200003 zo dňa 29.11.2009 medzi navrhovateľkou (poisťníkom) a odporcom (poisťovateľom). Odporca v postavení žalobcu v rámci rozhodcovského konania sa svojím návrhom zo dňa 02. 01. 2012 doručeným Arbitrážnemu súdu Košice, so sídlom Alžbetina 41, Košice, domáhal proti navrhovateľke v postavení žalovanej zaplata peňažnej sumy 177,76 eura. Rozhodcovský súd jeho návrhu vyhovel a dňa 19. 01. 2012 vydal rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. 3C/3467/2012, ktorým uložil navrhovateľke povinnosť uhradiť odporcovi peňažnú sumu vo výške 177,76 eura spolu s trovami rozhodcovského konania vo výške 276 eur. Následne sa navrhovateľka, ktorej bola táto povinnosť uložená, domáhala svojím návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.09. 2013 zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov podľa § 40 ods. 1 písm. c/ a j/ Zákona o rozhodcovskom konaní a zároveň namietala aj neplatnosť rozhodcovskej doložky.

Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní odporcu dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej. Keďže medzi účastníkmi konania ide o spotrebiteľský vzťah, navrhovateľka vystupujúca v postavení spotrebiteľa a odporca v postavení dodávateľa, je súd oprávnený aj bez návrhu skúmať nekalú povahu sankcie obsiahnutú v zmluve a uplatnenú v rozhodnutí rozhodcovského súdu, ako aj preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky. Odvolací súd poukazuje na to, že spotrebiteľská zmluva je v našom právnom poriadku definovaná v ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka ako každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je najmä tá skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ a jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu tejto zmluvy alebo jej zmeny.

Podľa názoru odvolacieho súdu dojednanie ohľadom rozhodcovskej doložky vyplývajúce z Osobitných zmluvných dojednaní č. 02/2008 k poisťnej zmluve č. 4516200003 v čl. 3, kde je uvedené, že „Poisťník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojím podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku.“, vyznieva jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže navrhovateľka toto dojednanie pri uzatváraní zmluvy

nijakým spôsobom ovplyvniť nemohla. O platnú doložku by išlo iba v prípade individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky, kedy by mal spotrebiteľ možnosť pochopiť celý význam a všetky dôsledky tohto dojednania. V danom prípade tak predmetná rozhodcovská doložka prakticky vylučuje všeobecný súd z prejednávania veci, pretože z nej jednoznačne vyplýva, že všetky spory zo zmluvy môžu byť prejednané iba v rozhodcovskom konaní. Z uvedeného vyplýva, že táto rozhodcovská doložka odníma spotrebiteľovi (navrhovateľke v tomto konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku) právo v celom rozsahu domáhať sa svojho práva zo zmluvy na všeobecnom súde. Aj odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že takto odporcom vopred formulovanú rozhodcovskú doložku, ktorou dodávateľ nadiktoval spotrebiteľovi svoju vôľu nie je možné považovať za individuálne zmluvné dojednanie, preto ako typickú formulárovú zmluvu aj v tejto časti podlieha prísnejším pravidlám. Súd mal právo posúdiť rozhodcovskú doložku z hľadiska jej prijateľnosti a z vyššie uvedených dôvodov ju správne považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa správne právne posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, ktorá spôsobuje jej neplatnosť a zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. 3C/3467/2012 Arbitrážneho súdu Košice, zo dňa 19.01.2012 podľa § 40 ods. 1 písm. c), j) zákona o rozhodcovskom konaní.

S ohľadom na odvolacie dôvody uvedené odvolateľom v podanom odvolaní odvolací súd uvádza, že na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 OSP). Odporca v podanom odvolaní vytýkal súdu prvého stupňa nedodržanie postupu súdu podľa § 118 ods. 2 OSP. Z obsahu zápisníc o pojednávaní vyplýva, že súd prvého stupňa opomenul postup podľa § 118 ods. 2 OSP. Nedodržanie postupu súdu podľa § 118 ods. 2 OSP nie je podľa názoru odvolacieho súdu takou vadou, ktorá by mala v tejto veci za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvého stupňa riadne vypočul účastníkov konania aj riadne vykonal dokazovanie nielen predloženými listinami ale aj výsluchom svedkyne a závery súdu prvého stupňa majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd preto dospel k záveru, že vytýkaná procesná vada nemá za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia a jeho vrátenie súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s ďalším dôvodom odvolania a to tvrdením odporcu, že rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný. Z dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa nad všetky pochybnosti vyplýva, že súd prvého stupňa zrušil rozhodcovský rozsudok podľa § 40 ods. 1 písm. j/ a c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Rovnako z neho vyplýva, že uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy došlo k porušeniu všeobecne záväzných predpisov na ochranu spotrebiteľa a to ust. § 53 ods. 4 písm. r /Občianskeho zákonníka. Podľa názoru odvolacieho súdu sú prvého stupňa svoje rozhodnutie riadne presvedčivo a logicky odôvodnil a jeho odôvodnenie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 OSP.

Záverom odvolací súd uvádza, že poisťnú zmluvu uzatvorenú s fyzickou osobou, ktorá nekoná v rámci podnikateľskej činnosti je treba považovať za zmluvu spotrebiteľskú, v ktorej z hľadiska ochrany spotrebiteľa je zakázané používať neprímerané zmluvné podmienky, teda podmienky, ktorými by poisťovňa ako poskytovateľ poisťnej služby výrazne znevýhodňovala postavenie spotrebiteľa. Dojednanie rozhodcovskej doložky tak, ako tomu bolo v danom prípade je treba posúdiť ako znevýhodnenie spotrebiteľa. Na tomto závere nič nemôže zmeniť ani argumentácia odporcu v podanom odvolaní ohľadne aplikácie čl. 19 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Vzhľadom k tomu, že dojednanie rozhodcovskej doložky je v danej veci treba považovať za neplatné dojednanie, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nepovažoval odvolací súd za potrebné zaoberať sa ďalšími odvolacími dôvodmi odporcu uvedenými v podanom odvolaní.

Pre vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.